

[Poul Nødgaard]

I den forbindelse kan jeg altså ikke lade være lige et øjeblik at hæfte mig ved, hvordan vi før afstemningen om EF-unionen fik tudet ørerne fulde om, at hvis det ikke blev et ja, ville vi få en stor og stigende arbejdsløshed. Det blev et ja, og så skulle arbejdsløsheden gå ned.

Hvad viser de seneste tal, der er kommet fra EF og Henning Christophersen og alle de flotte folk, der sidder nede i EF-systemet? Det viser, at væksten i EF bliver meget mindre end antaget. Det vidste man sikkert også før afstemningen, men da turde man bare ikke for-tælle os det.

Men det, der måske skuffer Fremskridtspartiet allermest ved de foreliggende forslag, er, i hvor ringe grad regeringen har tænkt sig at løse nogle af problemerne ved virkelig konstruktive, målrettede erhvervslovsforslag, som nedbringer erhvervslivets omkostninger.

Jeg har sagt det før – og jeg bliver ved at sige det, indtil det går ind i Socialdemokratiets hoveder – at vejen ud af ledigheden er, at man skaber betydelig bedre forhold for det danske erhvervsliv. Lad os sige det også under behandlingen af disse lovforslag. Vi har helt konkrete tal – som jeg også har præsenteret her fra denne talerstol – der viser, at de skattelove, som Folketinget formentlig vedtager, inden man går på sommerferie på fredag, vil betyde en forøgelse af erhvervslivets omkostningsniveau på omkring 11 mia. kr. Jeg har tallene fra Dansk Industri osv., og jeg går ud fra, at de er gennemarbejdede.

Så vil jeg også udtrykke min skuffelse over, at disse forslag efter Fremskridtspartiets opfattelse på ingen måde er med til at mindske det sorte arbejde. Jeg sagde i forbindelse med lovforslagenes førstebehandling, og jeg vil gerne gentage tallet her, at man regner med, at der ville være ca. 150.000 fuldtidsstillinger mere, hvis der ikke var noget sort arbejde. Der kunne man måske i meget højere grad være kommet med nogle lovinitiativer, der havde betydet, at vi kunne komme det sorte arbejde til livs.

Så vil jeg sige en ting om løntilskudsordningerne. Lad mig sige det, for at jeg kan få det ud: Jeg synes ikke, det er af det gode. Vi ser, hvorledes rigtig mange beskæftiger folk på løntilskud, og dermed holder de andre, der egentlig skulle ansættes i varige faste stillinger, ude. Det er ikke noget, man kan tale sig væk fra, for det passer faktisk, hvad jeg her siger.

Jeg vil også sige en enkelt ting om bureaukratiet bag lovene. Landsarbejdsrådet og arbejdsmarkedsrådene i amterne osv., og hvad der ellers skal laves af råd og styrelser for at få alt det her til at fungere, mener vi i Fremskridtspartiet er et stort bureaukratisk apparat, man sætter i gang, og jeg gad vide, om det er noget, der i praksis vil komme til at fungere.

Hvis jeg skulle rose forslagene på ét område – og jeg ved godt, at det kan SF i hvert fald ikke lide jeg siger – så vil jeg sige, at det nu er slået fast, at der er en grænse for, hvor mange år man kan forblive i det danske dagpengesystem. Sådan læser jeg forslagene, og jeg vil også gerne have ministeren til at bekræfte, at nu er der fastsat, jeg tror, det er 7 eller 9 år, og når de to delperioder er udløbet, kan man ikke, som man kan i det nuværende dagpengesystem, lave nogle fiksfaksier, så man kan begynde forfra igen. Hvis jeg har misforstået det, synes jeg, at vi skal have det frem. Men sådan læser jeg det i hvert fald.

Så vil jeg sige i forbindelse med en ting, fru Lilli Gyldenkilde fremførte om fordeling af arbejdet: Jamen det har vi hørt så tit, det med at fordele arbejdet. Der er ingen, der tror på, at det er løsningen. Lad os tage et konkret eksempel! Man nedsatte arbejdstiden fra 40 til 37 timer for nogle år siden, og økonomerne og alle de kloge folk, man havde ansat i ministerierne, sad og fandt ud af, at det ville skaffe så og så mange mennesker i arbejde at nedsætte arbejdstiden med 3 timer pr. uge.

Men lad os da være ærlige over for hinanden her i denne sene aftenstund og sige, at de beregninger, der blev lavet dengang om, at det ville sætte så og så mange i gang med at arbejde, ikke holdt stik. Derfor hører man heller aldrig mere kravene om at komme ned fra 37 til 35 timer. Det er ganske enkelt, fordi alle har indset, at det er ikke det, der er med til at afskaffe ledigheden.

Så vil jeg til sidst sige en ting, der måske har skuffet mig lidt ved det udmærkede arbejde, der er lavet i forbindelse med lovforslagenes forberedelse. Jeg synes godt, man i højere grad kunne have lavet nogle beregninger over, hvad hele det her, hvis det nu vedtages – og det gør det helt givet med en stemmes flertal på fredag – vil koste rent samfundsøkonomisk. Jeg ved godt, at det kan være svært at sige f.eks., hvor mange der går på sabbatordning. Det er der